

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis Maximi

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. Ultimus. Affectus D. Augustini gravitatem peccati ex Christi Paßione, &
Morte ponderantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

tuorum dolorum causa fuerim peccatis meis;
& scio, (a) quod misericordiae tuae non sit nu-
merus, & bonitatis sit infinitus thesaurus, con-
fido igitur quod cum eadē poenitente Magda-
lena audiet peatrix hactenus, sed nunc toto
corde poenitens anima mea dulcissima verba Je-
su sui: (b) Remittuntur tibi peccata tua.

§. Ultimus.

*Affectus D. Augustini gravitatem peccati
ex Christi Passione, & Morte
ponderantis.*

Aspice pie Pater piissimum Filium, (c) pro
me tam impia passum. Respice clementi-
ssime Rex, quis patitur, & reminiscere be-
nignus, pro quo patitur. Nonne hic est, mi
Domine, innocens ille, quem, ut servum redi-
meres, Filium tradidisti? Nunquid non auctor
vitae hic est, qui, ut ovis ad occisionem ductus,
tibi que usque ad mortem obediens factus, a-
trocissimae non timuit necis genus subire? Re-
cole totius salutis dispensator, quia hic est ipse,
quem etsi ex tua virtute genuisti, meae tamen
infirmi-
tatis participem fieri voluisti. Verè haec
est

(a) Psal. 142. (b) Luc. 7. (c) Medit. c. 6.

est Deitas, quæ meam induit naturam, crucis
 ascendit patibulum, quæ in assumpta carne tri-
 ste tulit supplicium. Reduc Domine Deus
 meus, oculos tuæ Majestatis super opus ineffa-
 bilis pietatis. Intuere dulcem Natum, toto
 corpore extensum. Cerne manus innoxias pio
 manantes sanguine: & remitte placatus scele-
 ra, quæ patrârunt manus meæ. Considera in-
 erme latus crudeli profossum cuspide, & re-
 nova me sacro fonte, quem inde credo fluxisse.

Vide immaculata vestigia, quæ non stete-
 runt in via peccatorum, sed semper ambulave-
 runt in lege tua diris confixa clavis: & perfice
 gressus meos in semitis tuis, & fac me odio ha-
 bere benignus omnes vias iniquitatis. Viam
 iniquitatis amove à me, & fac me propitius
 viam veram veritatis eligere. Oro te Rex San-
 ctorum, per hunc Sanctum Sanctorum, per
 hunc Redemptorem mei: fac me currere vi-
 am mandatorum tuorum, ut ei valeam spiritu
 uniri, qui mea non horruit carne vestiri. Nun-
 quid non attendis pie Pater, adolescentis Filij
 charissimi caput, niveâ cervicè deflexâ precio-
 sissimû, resolutum in mortem? aspice mitissime
 Conditor, dilectæ sobolis humanitatem, & mi-
 serere super infirmi plasmatæ debilitatem.

N s

Can.

Candet nudum pectus, rubet cruentum la-
 tus, tensa arent viscera, decora lanquent lumi-
 na, regia pallent ora, procera rigent brachia,
 crura pendent marmorea, rigat terebratos pe-
 des beati sanguinis unda. Specta gloriose Ge-
 nitor! gratiosissimæ prolis lacerata membra; &
 memorare benignus, quæ mea est substantia.
 Conspicere Dei hominis poenam, & relaxa
 conditi hominis miseriam. Vide Redempto-
 ris supplicium, & redempti dimitte delictum.
 Hic est, Domine mi, quem propter peccata
 populi tui percussisti, licet ipse sit dilectus, in
 quo tibi benè placuisti. Hic est ille innocens,
 in quo dolus non est inventus, & tamen inter
 iniquos deputatus est.

(a) Quid commisisti, dulcissime puer, ut sic ju-
 dicareris? quid commisisti, amantissime juve-
 nis, ut adeò durè tractareris? quod scelus tu-
 um, quæ noxa tua, quæ causa mortis, quæ oc-
 casio tuæ damnationis? Ego, ego sum tui plaga
 doloris, tuæ culpa occisionis. Ego tuæ mortis
 meritum, tuæ vindictæ flagitium: Ego tuæ
 passionis livor, tui cruciatus labor. O admira-
 bilis censuræ conditio, & ineffabilis mysterij
 dispositio! peccat iniquus, & punitur justus.
 Delinquit reus, & vapulat innocens. Offendit

(a) Cap. 7. meditat.

im-

impius, & damnatur pius. Quod meretur malus, patitur bonus, quod perpetrat servus, exsolvit Dominus; quod committit homo, sustinet Deus. Quò nate Dei, quò tua descendit humilitas? quò tua flagravit charitas? quò processit pietas? quò excrevit benignitas? quò tuus attigit amor? quò pervenit compassio?

(a) Ego enim iniquè egi, tu poena mulctaris. Ego facinus admisi, tu ultione plecteris. Ego crimen edidi, tu torturæ subjiceris. Ego superbivi, tu humiliaris. Ego tumui, tu attenuaris. Ego inobediens; tu scelus inobedientiæ luis. Ego gulæ parui, tu inediâ afficeris. Me ad illicitâ concupiscentiam rapuit arbor, te perfecta charitas duxit ad crucem. Ego præsumpsi vetitum, tu subijisti equuleum. Ego delector cibo, tu laboras patibulo. Ego fruor delicijs, tu laniaris clavis. Ego pomi dulcedinem, tu fellis gustas amaritudinem. Mihi ridens congaudet Eva, tibi plorans compatitur Maria. Ecce Rex gloriæ, ecce mea impietas, & tua claret pietas. En mea injustitia, & tua liquet justitia.

(b) Oro te per antiquas misericordias tuas, infunde vulneribus meis, quò rejecta vipereæ contagionis bile reintegret me incolumitati
pristi-

(a), Cap. 7. Meditat. (b) Cap. 7. Meditat.

pristinæ; quò gustato tuæ nectare suavitatis, faciat me illecebrosa mundi toto affectu despiciere, & nulla ejus adversa pro te formidare; memorque perpetuæ nobilitatis semper fastidiam ventos hujus transitorij timoris.

(a) Ecce omnipotens DEUS Pater Dominus, dispone benignus, quò miserearis mei, quoniam quidquid pretiosius inveni, devotè obtuli? quidquid charius reperi, suppliciter præsentavi. Nihil mihi reliqui, quin tuæ exposuerim Majestati, nihil jam superest, quod adjiciam: quia totam tibi delegavi spem meam. Direxi tibi advocatum meum, dilectum filium tuum. Misi gloriosam progeniam, inter me & te mediatorem: Misi, inquam, intercessorem, per quem confido veniam. Misi verbis verbum, quod pro meis dixi missum factis, & numeravi tibi sanctissimæ sobolis passionem, quam pro me credo fuisse perpessam. Credo à te missam Deitatem, meam suscepisse humanitatem; in qua dignum duxit alapas, vincula, sputa, irrisiones perferre, nec non crucem, clavos, telumque suscipere. Hanc olim infantiaë vagitibus demolitam, pueritiaë panis constrictam, juventutis sudoribus vexatam, jejunijs mace-

(a) Cap. 8. meditationum,

maceratam, vestigijs afflictam, itineribus fessam; postea affectam flagris, laceratam supplicijs, deputatam cum mortuis, dotatam gloria resurrectionis, coelorum gaudio induxit, & in dexteram tuæ celsitudinis collocavit. Hæc placatio tua.

Hic attende pius, quem genueris filium, & quem redemeris servum? Hic aspice Factorem, & ne despicias facturam. Amplectere serenus Pastorem, & respice misericors allatam proprijs humeris ovem. Hic est fidelissimus Pastor ille, qui ovem dudum errabundam per abrupta montium, per præcipitia vallium, multis varijsque quæsierat laboribus. Quique jam morienti, jam per longa exilia deficiente, tandem inventæ gaudens se supposuit, & miro sibi annisu charitatis annexam, de profunda confusionis abyffo levavit, pijsque astrictam complexibus, ad nonaginta novem, unam quæ perierat, reportavit.

(a) Ecce Domine mi Rex, DEUS omnipotens, ecce Pastor bonus, refert tibi, quod commisisti ei. Suscepit te disponente ad salvandum hominem, quem tibi restituit omni labore immunem. Ecce tuum tibi clarissimus natus

(a) Cap. 8. med.

tus plasma reconciliavit, quòd à te procul devia-
 vit. En, gregi tuo Pastor mitis reportat,
 quod prædo violentus abegerat. Reddit tuis
 conspectibus servum, quem sua fecerat consci-
 entia fugitivum ; ut qui per se meruit pœnam,
 per satisfactionem hujus mereatur veniam,
 cuique pro culpis supererat gehenna, tanto du-
 ce jam confidat revocari ad patriam. Potui per
 me te sancte Pater offendere sed non valui per
 me placare te. Factus est Adjutor meus, DE-
 us meus, tuus dilectus Filius, meam participans
 humanitatem, ut curaret infirmitatem ; qua-
 tenus, unde causa emerferat offensionis ; dein-
 de tibi imolaret sacrificium laudis ; meque per
 hoc redderet tuæ pietati placabilem, quo se-
 dens ad dexteram tuam, semper meæ substan-
 tiæ se ostenderet esse consortem. Ecce spes
 mea, ecce fiducia mea.

Si me pro mea, ut dignum est, despicias ini-
 quitate, respice me saltem misericors pro dile-
 ctæ sobolis charitate. Attende in filio ; quo
 propitius servo ! Vide carnis Sacramentum,
 & remitte carnis reatum. Quoties beatæ pro-
 lis tibi patent vulnera, delitescant (obsecro)
 scelera mea. Quoties rubet pretiosus pio de la-
 tere sanguis, diluantur (obsecro) labes meæ
 pollutionis. Et quia caro te laceffivit ad iram,

caro

caro te flectat (imploro) ad misericordiam; ut sicut me caro seduxit ad culpam, si caro deducat ad veniam. Multum namque est quod mea meretur impietas; longè aut majus, quod Redemptoris mei reposcit jure pietas. Magna enim est mea injustitia, satis vero major redemptoris justitia. Quanto namque est superior Deus homine, tanto mea malitia est inferior ejus bonitate, & qualitate, & quantitate.

Quid enim deliquit homo, quod non redemerit Filius Dei factus homo? quæ tanta superbia tumeret, quam non tanta humilitas sterneret? Quodnam tantum mortis imperium, quod nati DEi non destrueret crucis supplicium? Nimirum Deus meus, si æquâ lance delicta peccantis hominis, & redimentis gratia librentur autoris: non tantum oriens ab occidente, seu inferior separatur infernus à summo coeli cardine. Jam lucis optime Creator, jam culpis ignosce meis pro dilecti filij tui laboribus immensis. Jam ejus (quæso) pietati mea impietas, ejus modestiæ mea perversitas, & ejus mansuetudini mea dometur ferocitas; jam ejus humilitas, meam superbiam, patientia, impatientiam, benignitas, duritiam; obedientia, inobedientiam; tranquillitas, inquietudinem; dulcedo, amaritudinem; suavitas, iram, charitas, lucrifaciat crudelitatem.